

zoek, is voor de toekomst van de samenleving, zal men voor die toekomst moeten investeren en financieren. Dat is het tegendeel van een nieuw zwaar bezuinigingsprogramma voor wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. In vertrouwen op goed politiek management zouden wij dan onze verantwoordelijkheid kunnen nemen voor goed universitair management.

2. Het universitaire bestuursplein en de brede weg van de veranderingen zijn al enkele jaren gemarkeerd met boodschappen in de bekende acroniemen, 2FS, TVC, VWF, BUWP. Daar is er nu één bijgekomen, vriendelijk van kleur, als een wenkend perspectief: HOAK, acroniem voor Hoger Onderwijs Autonomie en Kwaliteit, titel van de laatste regeringsnota over het hoger onderwijs, waarin 'besturen op afstand' een sleutelbegrip is. Tussen minister en universiteiten is een grote mate van overeenstemming bereikt over deze nota. Parlementaire aanvaarding ervan mag worden verwacht, en de minister die de nota uitbracht, zal leiding geven aan de uitvoering. Over gebrek aan continuïteit hebben we dit verkiezingsjaar bepaald niet te klagen.

Wij komen met deze ontwikkeling in een concept van universitair, nader: facultair, bestuur terecht dat kan worden getypeerd met:

- autonomie ten behoeve van kwaliteit;
- autonomie mits publiek betoonde kwaliteit;
- voorwaardelijke autonomie.

Mijn betoog is een korte verkenning van die voorwaardelijke autonomie voor de faculteiten in de universitaire organisatie. Daartoe moet eerst gekeken worden naar de formele organisatie van de faculteit-nieuwe-stijl volgens de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs die vandaag in werking is getreden.

3. Voor de faculteiten vooral zal de invoering van de nieuwe Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs gevolgen hebben. Faculteiten die nu uit subfaculteiten bestaan en als faculteit blijven voortbestaan, zullen hun interne organisatie moeten wijzigen.

De nieuwe wet handhaaft dat de verantwoordelijkheid voor onderwijs en onderzoek exclusief bij de faculteit ligt. Op dat gebied heeft het universiteitsbestuur geen inhoudelijke bevoegdheden. Het zal wel de indeling van de faculteiten moeten bepalen. Natuurlijkerwijze gaat het streven daarbij naar een zo klein mogelijk aantal faculteiten, en naar samenvoeging in één faculteit van wat in onderwijs en/of onderzoek samenhangt.

De faculteit is een eenheid van bestuur en beleid, zonder mogelijke geleding in subfaculteiten. Wel kan een complexe faculteit de kant opgaan van een matrixorganisatie, voor het onderwijs via de studierichtingscommissies en voor het onderzoek via de vakgroepbesturen en mogelijk besturen van onderzoeksinstituten. Als zo binnen de faculteit school en instituut te onderscheiden zijn, dan moeten zij toch uit één staf en uit één budget putten, en daarom zal, passend bij een matrixorganisa-